

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

Január 2004 / Tevet 5764

vydané organizáciou Chevra

NÁDEJ PRE ZABUDNUTÝCH

Slovo na úvod

Mesačné správy z Izraela

Múr modlitieb

Project HOPE – projekt NÁDEJ

Vzdelávanie

strana 2

strana 3

strana 16

strana 20

strana 25

SLOVO NA ÚVOD

Drahí bratia a sestry v Kristu,

uverili sme Ježišovi a On sa stal našim záchrancom. Poddali sme sa Jeho vôli a vstupovali do Jeho plánov. Dovolili sme Mu stať sa našim Pánom. V evanjeliu Jána (kapitola 15: 14,15b) Ježiš povedal:

“Vy ste mojimi priateľmi, ak činíte všetko, čo vám ja prikazujem. ... vás som nazval priateľmi, lebo všetko to, čo som počul od svojho Otca, oznámil som vám.”

Zaujalo ma slovo “priateľ”. Cítila som, že Ježiš ma pozýva do hlbšieho vzťahu – do vzťahu priateľstva, aký mal Abrahám, ktorého Boh nazval svojím priateľom. Abrahám veril Bohu - vo všetkom. On poznal váhu skutku, ktorý pre neho urobil Boh. Odozvou na Božiu lásku bola Abraháмова dôvera voči Nemu. Z toho vyplynuli skutky viery. Živá viera viedla Abraháma ku skutkom, ktoré sa Bohu páčili.

I my, keď sme vykročili do tohto nového roku spomeňme si na množstvo Božích dobrodení. Veľkých i malých. Na veľké svedectvá, ktoré sme hovorili na verejnosti i na “malé” veci, o ktorých vieme len my, že Boh ich v našom živote uskutočnil.

Prajem vám i sebe, aby sme našli milosť u Boha byť Jeho priateľmi. Aby tento rok bol rokom, kedy sa prehĺbi naša láska a dôvera k Bohu. A toto všetko nech nás vedie ku skutkom, ktoré očakáva Boh aby sme robili.

Boh žehnaj váš osobný život i prácu.

Judita Kántorová
Chevra tím

Mesačné správy z Izraela

“...Bola to pravda, čo som počula vo svojej zemi...” (1 Kráľ. 10:6)

PREMIÉR ŠARON: NEBUDEME ČAKAŤ DO NEKONEČNA

“Pretože Bôh zachráni Sion a vystaví mestá Judska a budú tam bývať a ňou, zemou, budú vládnuť dedične. A semeno jeho služobníkov ju zdedia a tí, ktorí milujú jeho meno, budú bývať v nej.” (Ž. 69:36-37)

Dlhoočakávaný prejav predsedu vlády Šarona 18. decembra počas konferencie Herzliya vyvolal komentáre ako *“nič nového”* alebo *“to sme už počuli.”* Takéto hodnotenie však nemusí byť presné. Podľa vydavateľa *JPost* táto reč predstavuje mĺnlik, ktorý mení celú motivačnú štruktúru izraelského mierového procesu a má potenciál ovplyvniť udalosti najbližších desaťročí. (*JPost*, 21. decembra)

V príhovore sa Šaron zaviazal zotrvať pri Cestovnej mape, odstrániť viacero židovských osád, prípadne obsadiť ďalšie arabské oblasti za zelenou čiarou a jednostranne sa odlúčiť, ak Palestínčania nebudú úspešne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z mierového plánu. V podaní unaveného – a možno už odchádzajúceho – predsedu vlády by sa mohla takáto reč stať jeho *“labuťou piesňou”*, najmä ak sa rozhodne začať s odstraňovaním osád. Národná Náboženská Strana už pohrozila, že ak k tomu skutočne dôjde, stiahne svoju vládnú podporu.

Ako zdôraznil redaktor *JPostu* Herb Keinon, čelil Šaron pri príprave svojho nedávneho príhovoru rôznym ťažkostiam. Musel chrániť svoju koalíciu, ponúknuť *“čoraz nepokojnejšiemu obyvateľstvu aspoň záblesk nádeje”*, uspokojiť Američanov a pokúsiť sa PS vmanévrovať do takej pozície, kde nebudú mať inú možnosť, ako začať skutočne plniť svoju časť mierového plánu. (*JPost*, 19. decembra) Usmerniť PS bol jedným z hlavných cieľov príhovoru.

“Chceli by sme čo najrýchlejšie napredovať s implementáciou Cestovnej mapy, aby sme dosiahli pokoj a skutočný mier,” povedal Šaron. *“Dúfame, že Palestínska Samospráva vykoná svoju časť práce. No ak budú Palestínčania aj za niekoľko mesiacov naďalej ignorovať svoju účasť na zavádzaní Cestovnej mapy do praxe, Izrael bude iniciovať unilaterálne bezpečnostné opatrenie a odlúči sa od Palestínčanov”.* (tamtiež) Šaron vyslovil na adresu PS aj varovanie: *“Nebudeme na nich čakať donekonečna.”*

Toto varovanie už asi vyvolalo určité dôsledky na strane PS. Zdá sa, že *"rozpútalo horúčkovitú diplomatickú aktivitu za účelom nanovo rozbehnúť Cestovnú mapu"*, ako aj rozhodnutie Štvorky (USA, EÚ, Rusko a OSN) zorganizovať začiatkom nového roku stretnutie. Pokiaľ ide o Palestínčanov, uvidíme, či sa zúčastnia. Dôsledkom ich neschopnosti bude strata ďalšieho územia.

Najvýznamnejší – a možno osudný – prvok príhovoru bol Šaronov prísľub zrušiť pomerne veľký počet osád. Nehovoril len o niekoľkých izolovaných ilegálnych zoskupeniach privesov a antén. Šaron mal na mysli desiatky osád s tisícami izraelských obyvateľov, z ktorých niektorí tam žijú už celé generácie. Pravicoví vodcovia Izraelu Šarona obviňujú zo "zrady" a zasadenia "rany do chrbta". Šaron chce vraj všetko uskutočniť so "širokým súhlasom", ale nie je ľahké pochopiť, ako by mohol v otázke rušenia osád dosiahnuť konsenzus. Ako zdôraznil *JPost*, zatiaľ sa nediskutovalo o obrovských nákladoch spojených s ich odstraňovaním ani o tom, ako evakuovaných obyvateľov prijímú k tomu, aby sa "presídlili". (21. decembra)

Mnohí majú na mysli jednu otázku a tá otázka znie: Aký má PS momentálne dôvod robiť akékoľvek ústupky, keď im stačí čakať a Izraelská vláda im podá osady spolu s teritóriami na striebornom podnose. Odpoveď na to je jednoduchá: Izrael sprísni kontrolu nad územím medzi bezpečnostnou hranicou a Zelenou čiarou. Inými slovami Izrael zaberie časť arabského územia, ak bude nútený pristúpiť k jednostrannému oddeleniu. *"Tak ako sa USA bránia vytvoreniu územných dôsledkov pre PS v prípade, že odmietne mier, mali by podobne zareagovať aj na Šaronov plán oddelenia sa."* (*JPost*, 21. decembra)

Varovanie pre Američanov aj Palestínčanov znie: ak Cestovná mapa zlyhá kvôli zatvrdilosti PS, Izrael oddelí tieto dve skupiny a Palestínčania pritom prídu o pôdu. Existuje však mnoho problémov a Izrael stratí takisto ako oni.

SMÚTOK A KONFRONTÁCIA

V Židovských osadách na Západnom brehu a v Gaze má svoj domov asi 220 000 Židov, z ktorých by pri realizácii premiérovho plánu zrušenia osád museli mnohých presídlieť. V nedeľu 21. decembra zástupca predsedu vlády Ehud Olmert upozornil, že desaťtisíce Židov môžu byť čoskoro vytrhnutí zo svojich domovov. "Nepochybne to bude v živote tejto krajiny veľmi bolestný, zložitý, smutný proces a konfrontácia nových rozmerov," povedal Olmert, "Je to vážna kríza, o tom niet pochyb."

Šaron dá PS čas, aby zasiahla proti svojim teroristickým skupinám pravdepodobne do konca júna 2004 a potom Izrael zavíši jednostranné odlúčenie od Palestínčanov. Podľa niektorých správ je možné, že Šaron začne konať už v apríli. Povedal, že ak Palestínčania nebudú konať, dajú tým zelenú jeho vláde, aby presťahovala osady a ustanovila bezpečnostnú hranicu s cieľom ochraňovať obyvateľov pred teroristickými

útokmi. Niektorí Izraelčania, najmä prívrženci politickej ľavice, by takéto vytrhnutie spolužidov privítali, pretože ich pokladajú za prekážku mieru.

Najmenej traja poslanci strany Likud sa vyjadrili, že pôjdu proti stránickej väčšine a budú v Knesete v otázke navrhovaných opatrení hlasovať nezávisle. Poslanec Gilad Erdan povedal, že akýkoľvek Šaronov pokus predstaviť svoj plán Knesetu by vyústil do žiadosti o jeho odstúpenie. *”Ak premiér predloží svoj plán vláde, začne mu pri riadení krajiny byť poriadne horúco,”* povedal poslanec.

Poslanec Israel Katz je presvedčený, že z tohto plánu odlúčenia sa vyklúje Šaronov politický hrob. Katz povedal, že predsedovi vlády oznámil, že s vysťahovaním osád nesúhlasí. *”Tiež som mu povedal, že zavázanie krokov, o ktorých hovoril, by mohlo vyvolať rezignáciu pravého krídla a zmenu v zložení koalície, čo by mohlo spôsobiť pád Likudu.”* (citát z *Jerusalem Newswire*, 22. decembra)

Celá situácia sa komplikuje tým, že sa Spojené Štáty a Izrael nevedia dohodnúť na definícii termínu ”zmrazenie osád”, čo je jednou z požiadaviek Cestovnej mapy. Izrael zastáva postoj, že aj počas zmrazenia môžu pokračovať konštrukčné práce v už vybudovaných častiach osád (tj. tých, ktoré nemajú byť odstránené). Spojené Štáty trvajú na tom, že akákoľvek aktivita, dokonca aj tzv. ”prirodzený rast”, v osadách je proti Cestovnej mape a mala by byť zastavená.

Nezhody sa týkajú aj presného počtu neoprávnených ”osídlení”, ktoré sa Šaron zaviazal odstrániť. Napríklad Migron je z pohľadu Američanov neoprávneným sídlom a je potrebné ho zrušiť. Je aj mnoho iných, ale zoznamy sa niekedy líšia, pretože dediny sú zaznamenané pod rôznymi menami. Z toho dôvodu zostáva presný počet neoprávnených osád stále predmetom sporu medzi USA a Izraelom.

ŠARON MÁ PROBLÉMY?

Ariel Šaron nepochybne má problémy, najmä ak skutočne spraví to, k čomu sa zrejme odhodlal. Kritika v súčasnosti zaznieva z rôznych strán a najviac sa sústreďuje na Šaronov návrh ”ustúpiť z boja” a na to, že odmeňuje terorizmus – dve veci, ktoré sľúbil, že nikdy neurobí. Evelyn Gordon v sekcii *JPost* Komentáre a názory napísala: *”...plán navrhovaný (premiérom) Šaronom minulý štvrtok predstavuje významný ústupok, ktorý povzbudí palestínsky terorizmus a zhorší medzinárodné postavenie Izraela.”*

”Šaronova reč by sa dala zhrnúť tak,” píše Gordon, *”že máme jednoducho ustúpiť z boja bez akejkoľvek kompenzácie.”* Toto podľa nej určite povzbudí palestínsky terorizmus. *”Ak tri roky teroristického boja dokážu presvedčiť dokonca Šarona – človeka presvedčeného o zhubných následkoch odmeňovania terorizmu – aby ustúpil z boja, Palestínčania majú skutočne dôvod sa domnievať, že ak budú pokračovať ako doteraz, dosiahnu ešte viac ústupkov.”*

Aj medzinárodní odborníci, z ktorých mnohí sú ako napríklad Daniel Pipes silne pro-izraelsky orientovaní, vidia v Šaronovom prejave hrozbu. Daniel Pipes hovorí, že Šaronov plán odlúčenia sa vysielia tri porazenecké signály: 1) Palestínsky terorizmus funguje, *"Pán Šaron akoby dúfal, že ústupkami beštii uspokojí"*; 2) Izrael je na ústupe, *"Šaronov plán je v podstate kapituláciou"*; 3) Izraelčania sú bojzliví, *"postavenie múru naznačuje, že sa za ním schovávajú v nádeji, že nepriateľ nezaútočí."*

Je však možné, že Šaronov príhovor by sme nemali brať úplne doslovne. *"Pán Šaron má dve odlišné publiká,"* pripomína nám Pipes, *"Palestínčanov, ktorých chce presvedčiť, že násilie voči Izraelu má negatívne dôsledky, čo dosiahne tvrdými odvetyými zásahmi proti terorizmu. Na druhej strane je to Izraelská verejnosť a prezident Bush, s ktorými si chce udržať dobré vzťahy tým, že sa usiluje postupovať diplomaticky."*

TERORISTI ZNOVU UDRELI

Akoby potvrdením správnosti rozhodnutia Ariela Šarona o jednostrannom oddelení sa v prípade nedostatočnej spolupráce PS s Cestovnou mapou, teroristi znovu zaútočili 25. decembra a spôsobili smrť štyroch a zranenia aspoň 20 osôb na zastávke neďaleko Tel Aviv. Išlo o najrozsiahljší bombový útok od októbrového nešťastia v reštaurácii Maxim, kde zahynulo 21 ľudí. Samovražedný bombový atentánik z radov PFLP sa priblížil k zastávke na trati č. 4 v blízkosti Bnai Brak a tam odpálil svoju nálož. Následná explózia, ktorá podľa jedného svedka mala silu rakety typu Scud, rozmetala ľudské telá a ich časti všetkými smermi. Jeden muž, ktorý práve riadil svoje auto cestou domov z práce, povedal: *"Zrazu som videl to posledné, čo by ste kedy chceli vidieť. Bolo to strašné, strašné..."* (JPost, 26. decembra)

K výbuchu došlo len niekoľko minút po tom, ako helikoptéry Apač Izraelských vzdušných síl uskutočnili útočný nálet na Gazu, pri ktorom usmrtili vodcu vojenskej vetvy Islamského Džihádu Makhleda Hameda. Pri útoku helikoptér zahynuli ďalší štyria ľudia a bolo zranených okolo 12 okoloidúcich. Po výbuchu v Bnai Brak nariadil minister obrany Šaul Mofaz okamžité sprísnenie dohľadu na Západnom brehu a v pásme Gazy. Palestínčania žijúci v týchto oblastiach mali doteraz vďaka úbytku teroristických útokov dovolenú väčšiu slobodu pohybu, no teraz táto sloboda bude samozrejme znovu obmedzená.

V deň výbuchu obdržali IBS asi 52 varovaní. Bezpečnostné sily od bombového útoku na reštauráciu Maxim prekazili vyše 35 pokusov o atentáty. V tomto období teroristi uskutočnili proti Izraelčanom 821 útokov v teritóriách ako aj vnútri Izraelu (JPost, 26. decembra), pri ktorých zahynulo 12 vojakov a civilistov a vyše 60 utrpelo zranenia. Člen kancelárie premiéra Šarona sa vyjadril, že teroristické útoky, ako bol ten štvrtkový, posúvajú Izrael smerom k uskutočneniu jednostranného odlúčenia sa, pred ktorým Šaron vystríhal vo svojom príhovore v Herzliyi. *"Podobné útoky, neprestajné provokácie,*

nedostatočné preventívne zásahy a skutočnosť, že Arafat stojí na čele palestínskeho bezpečnostného aparátu a bráni mu v akejkolvek reakcii, nás nepochybne smerujú čoraz bližšie k bezpečnostným krokom potrebným na zabezpečenie bezpečnosti našich občanov,” povedal predstaviteľ. (JPost, 26. decembra)

ARABSKÁ VÝREČNOSŤ OPĀŤ ZLYHÁVA

Muž, ktorý sa zaprisahal rozpútať Armagedon a padnúť v žiare slávy, vyliezol zo svojej diery a pokorne sa vzdal Američanom so slovami *”Chcem vyjednávať.”* Týmto skutkom zase raz dokázal, že niektorí Arabi veľa hovoria, ale často svoje hrozby a prísahy neplnia. *”Odtedy sa počas Šesťdňovej vojny Gamal Abdul Nasser zaprisahal, že zatlačí Židov až do mora, sa tak jasne neprejavila prázdna a klamná škrupinka arabskej výrečnosti.”* (Douglas Davis, JPost, 21. decembra)

Palestínčania samých seba roky pokladali za obeť a snažili sa nájsť pomoc z vonku. Skúšali to u Sovietskeho Zväzu, OSN aj u rôznych arabských vodcov, ale bezúspešne. Nakoniec sa na scéne objavil Saddám Hussein a oni si mysleli, že konečne našli svojho spasiteľa. Nielenže dodržal svoj sľub vystreliť na Izrael rakety, podporoval Palestínčanov aj finančne a to tak, že poskytoval 10 000 dolárov každej rodine, ktorej člen sa stal obeťou Izraelčanov. Zanedlho sa zo Saddáma stal novodobý Salah-ed-Din a Palestínčania vzhliadli k jeho armáde ako k nástroju konečného vyslobodenia. Trápilo ich, že Bagdad padol tak ľahko. Keď však Američania hlásili straty v guerrillových bojoch po víťazstve, ich nádej v Saddáma opäť vzrástla.

Teraz je však Saddám preč a mnohí Palestínčania sa nevedia spamätať zo šoku. Zistili, že Saddámova päťmiliónová *”Jeruzalemská armáda”* nikdy nebola funkčnou jednotkou, ale len ďalším príkladom prázdnych slov. Daoud Kuttab hovorí: *”...tak ako v láske emócie často zaslepia človeka a on nevidí skutočnosť, tak aj Palestínčanov zalepila ich oddanosť Saddámovi. Z toho pramení ich terajšia frustrácia po tom, ako skončil.”* (JPost, 21. decembra) Kuttav dodáva, že zatknutím a väzbou Saddáma Husseina nepochybne *”skončil mýtus, ktorý dával Palestínčanom falošnú nádej.”* Dúfa, že pád tohto mýtu povedie Palestínčanov k zvýšenému úsiliu spoliehať sa sami na seba a zobrať zodpovednosť za svoju vlastnú budúcnosť a neľadať záchranu z vonku.

Začnú vďaka tomuto Palestínčania brať mier s Izraelom vážne? Pravdepodobne nie, ak si neuvedomia, že okrem prispôsobenia sa a pokojného spolunažívania s Izraelom nemajú vôbec žiadnu budúcnosť.

OCHROMUJÚCE ŠTRAJKY POKRAČUJÚ

Štrajk verejných správ zvolaný Histadrutom stále pokračuje. Niektoré ministerstvá pred niekoľkými dňami mali na pár hodín otvorené, čo vyústilo do skutočného blázince. Keď ministerstvo vnútra otvorilo úrad na šesť hodín, nával ľudí spôsoboval hnev a nervozitu,

ktoré nemali ďaleko od fyzických zranení. Podobná frustrácia a problémy pociťovali aj na Licenčnom úrade ako aj na Pozemkovom katastri. Tohtoročný nekonečný generálny štrajk natoľko ochromil krajinu, že o Izraeli sa teraz hovorí ako o "svetovom šampiónovi v štrajkoch". "Protestný štrajk odstavil Židovský štát." Tak znel nedávno jeden nadpis v novinách a podobný on je typický pre spravodajstvo na celom svete.

Diskusný maratón medzi Amirom Peretzom a ministrom financií zatiaľ nepriniesol skoro žiadne výsledky. Právo na štrajk je síce nepopierateľne charakteristickým znakom demokracie, no keď štrajkujúcich prestane zaujímať, komu uškodia, hlavne ak dosiahnu, že im zdvihnú platy alebo niečo podobné, celý princíp štrajkovania začína byť morálne podozrivý. Samotný Peretz je príkladom človeka, ktorý osobne netrpí, ale zdá sa, že mu neprekáža spôsobovať nepohodlie a utrpenie iným v záujme "veci". Histadrut (Všeobecná združenie pracujúcich Izraela) už tradične viac-menej riadi krajinu, ale možno majú príliš veľa moci a je načase ich stiahnuť na zem.

Minister financií Benjamin Netanjahu Peretzovi zakontroval okrem iného návrhom na privatizáciu štátnych priemyselných podnikov, reformu dôchodkového systému, radikálne zníženie sociálnych platieb a zníženie vplyvu Histadrutu.

Podľa článku *JPost* z 22. decembra vládny kabinet momentálne prerokováva návrh zákona o obmedzení práva zahájiť štrajk. Návrh predložil poslanec Ruhama Avraham a v kabinete má podporu 13 členov proti 3. Ak by bol návrh schválený, bolo by na vyhlásenie štrajku potrebné získať väčšinové súhlas všetkých členov odborov, nie len väčšinu vedúcich predstaviteľov odborov. Títo majú v súčasnej dobe výhradné právo začať alebo zastaviť štrajk. Hneď ako sa tieto informácie dostali na verejnosť, povedal hovorca Histadrutu: "Vláda sa pokúša robotníkom vziať ich demokratické právo na štrajk a protestovanie proti pracovným podmienkam."

Netanjahu s Peretzom by sa mali znovu stretnúť v pondelok poobede, ak však nedôjde k nejakému významnému obratu, začne sa ďalší generálny štrajk. Medzitým začali vodiči kamiónov protest proti zvýšeniu dani z pohonných hmôt, ku ktorému došlo nedávno za účelom financovania bezpečnostného múru a zablokovali prístavy v krajine. Minister dopravy Lieberman vyzýval šoférov, aby svoj protest obmedzili, no ešte nie je jasné, či sa tak stane.

MÚR NA SÚDE

Je bežné, že človeka súdia pre jeho myšlienky alebo činy. Ale málokedy sa na súd dostane neživý predmet. Presne to sa však stane 23. februára, kedy sa má začať súd ohľadne izraelského bezpečnostného múru, ak to dovtedy niečo neodvráti. Medzinárodný súdny dvor (MSD) sa o záležitosť začal zaujímať na žiadosť Generálneho zhromaždenia OSN. Dôkazy je možné predkladať do konca januára. Tento súd je tiež známy ako "svetový súdny dvor" a už samotný názov vyvoláva hrôzu, ak si človek predstaví, že by

mohol v budúcnosti byť použitý na zlé.

V súčasnosti by však súd mal vyjadriť iba "názor" na bezpečnostný múr Izraelu. Izrael je ochotný so súdom spolupracovať, no nezaviazal sa konať podľa prezentovaných názorov. S najväčšou pravdepodobnosťou si na verdikt bude treba nejaký čas počkať. V minulosti 15 sudcom trvalo mesiace (v niektorých prípadoch roky), kým zverejnili svoje závery.

Rezolúciu o postúpení záležitosti s múrom svetovému súdu odsúhlasilo Valné zhromaždenie 8. decembra, pričom za hlasovalo 90 členov zhromaždenia z celkových 191. Osem krajín, medzi nimi USA, Izrael, Austrália, Etiópia a niekoľko tichomorských ostrovných štátov, hlasovalo proti návrhu a 74 krajín sa hlasovania zdržalo. Je zaujímavé, že k nim patrilo všetkých 25 krajín Európskeho bloku a väčšina latinsko-amerických štátov. Podľa správ *JPost* pôjde o najsledovanejší proces prerokovávaný na svetovom súde odvtedy, čo mal v roku 1996 rozhodnúť o zákonnosti používania jadrových zbraní. (*JPost*, 21. decembra)

Iniciátormi rezolúcie Valného zhromaždenia boli, ako sa dalo predpokladať, Palestínčania. Zástupca PS Nasser Al-Kidwa označil múr za vojnový zločin, ktorý "odhaľuje expanzné úmysly Izraela". "To, čo sa tu deje, môžem opísať iba ako zotročovanie celého palestínskeho národa smerujúce k jeho pripútaniu izraelskými fašistickými kolonizačnými okupantami do kantónov. Je to hanba 21. storočia, ktorá volá po rozvážnom čine, ktorý by ju zmažal," povedal.

Zástupca Izraelu pre OSN Dan Gillerman obvinil Jásira Arafata z podnecovania teroristických útokov, ktoré urýchlili budovanie bezpečnostnej bariéry. "Toto je Arafatov múr. Je to múr, ktorý Arafat vystaval. Jeho terorizmus ho vyvolal a spravil jeho vybudovanie nevyhnutným. Keby nebol žiadny Arafat, nebol by potrebný ani žiadny múr," povedal.

Rozhodnutie MSD síce nebude záväzné, zvýši však diplomatický nátlak na Izrael, aby múr, ktorý po dokončení môže dosahovať dĺžku takmer 500 km a miestami siahať až 25 m do výšky, odstránil.

ROZBITIE KRUTEJ TERORISTICKEJ BUNKY

Večer 22. decembra sa objavili správy, že Izrael zasiahol proti širokej teroristickej bunke Hamasu s hlavným stanom v Ramalláhu. Táto skupina 22 teroristov bola zodpovedná za smrť desiatich Izraelčanov a zranenia niekoľkých ďalších a práve sa pripravovala na ďalší obzvlášť krutý a premyslený útok na členov IBS.

Teroristická skupina zrejme plánovala z jedného boku havarovať do vojenského jeepu nákladným autom a z druhej strany zahájiť na vojakov paľbu z ďalšieho auta.

Po zavraždení plánovali teroristi vojakom odťat' hlavy a telá napchať do čakajúceho auta. V budúcnosti by ich mohli využiť pri vyjednávaní o prepustení palestínskych väzňov. Podľa bezpečnostných predstaviteľov si bunka Hamasu už zakúpila potrebné vybavenie na vykonanie popravy a taktiež už vykopalí pri ceste jamy, do ktorých chceli hlavy dočasne uložiť.

Po zatknutí všetkých 22 členov bunky v okolí Ramalláhu a Binjaminu sa izrealským bezpečnostným silám podarilo nájsť množstvo zbraní, medzi ktorými boli aj zbrane odcudzené hliadke IBS v dedine Ein Jabrud na východ od Ramalláhu pri prepade 19. októbra, pri ktorom zahynuli traja vojaci IBS.

Pri októbrovom útoku v Ein Jabrud sa traja ozbrojenci zozadu priblížili k vojakom IBS a začali na nich z malej vzdialenosti strieľať. Smrť potvrdili ranou istoty do hlavy každého vojaka. Nakoniec im ukradli zbrane, ktoré odovzdali do čakajúceho auta, aby ich s nimi nikto nechytí. Je isté, že táto bunka fungovala ako plne vycvičená vojenská jednotka, premiestňovala zbrane z jedného miesta na druhé po Západnom brehu, aby ich mohla využívať pri útokoch a skrývala ich v smetiarskom aute.

Väčšina členov bunky je ženatých s deťmi a sú starší, ako priemerný terorista. Prevažne boli už v minulosti väznení v Izraeli. Členovia žili v oblasti, kde podnikali svoje útoky a v susediacich budovách si prenajímali byty na skladovanie zbraní. Je známe, že od hlavného vedenia Hamasu v Damasku dostala táto skupina na svoje operácie aspoň 80 000 dolárov.

Ohavnosť a krvavosť posledného plánu odhaleného Izraelom odkrýva surovosť a krvilačnosť Arabov, ktorí ešte nespoznali Pána Boha. Normálny človek by s hrôzou cúvol už len pri myšlienke na popravenie ľudskej bytosti. Pre týchto mužov to však bola zrejme bežná vojenská operácia, akú majú voči svojmu nepriateľovi nárok vykonať. Je príliš trúfalé predpokladať, že takíto muži, so srdcami pokrivenými nenávisťou, nekonajú ako normálne ľudskej bytosti?

TUNELY A RAKETY

Jednou z vecí, ktoré umožňujú Palestínčanom pokračovať v útokoch na Izrael je množstvo zbraní pašovaných cez tunely vedúce z Egypta do Rafahu v pásme Gazy. Za tento rok zničili oddiely IBS už najmenej 40 takýchto tunelov. V pondelok 22. decembra podnikli v Rafahu rozsiahlu operáciu s cieľom odhaliť ďalšie tunely a zadržať militantov. Zásah sa uskutočnil po granátovom útoku v pondelok večer na križovatke Kissufim, pri ktorom zahynuli dvaja izrealský vojaci. Obet'ami bol veliteľ brigády Givati kapitán Hagai Bibi z Maaleh Adumim a jeho zástupca Alex Wiesman z Afuly. Operácia v Rafahu sa stretla s tvrdým odporom a v následnom boji boli použité strelné zbrane, granáty, bomby a protitankové rakety, zahynulo 9 Palestínčanov a zranených bolo najmenej 30. Podľa IBS boli obet'ami iba bojujúci, PS však ako obvykle obvinila Izrael

zo streľby na civilistov.

V istom dome v Rafahu sa IBS podarilo nájsť 12 metrovú šachtu vedúcu do tunela dlhého asi kilometer. Jednotky okamžite podnikli kroky na jeho zasypenie.

Po zásahu v Rafahu vystrelil neznámy páchatel' raketu Kassam na Nisanit v severnej časti pásma Gazy. Strela zasiahla dom Mošeho a Tiny Nagarasových, ktorí utrpeli zranenia. Ich malý synček však vyviazol zdravý. Dom utrpel rozsiahle škody. Ďalšiu raketu Kassam vystrelili na židovskú osadu Sderot, kde zasiahla a zapálila nákladné auto.

V posledných týždňoch možno sledovať nárast prípadov nepovoleného prekročenia hraníc smerom z Jordánu a z Egypta. Dňa 22. decembra dvaja muži strieľali a hodili granát na izraelské vozidlo idúce po ceste č. 12 asi 30 km západne od Eilatu. Je to hlavná cesta spájajúca Eilat a Uvdu. Rýchla reakcia miestneho oddielu IBS zabránila zraneniam civilistov a pátranie neskôr odhalilo, že teroristi ustúpili späť do Egypta. Toto sa odohralo v čase, kedy Egypt, aspoň formálne, robí kroky k zlepšeniu vzájomných vzťahov s Izraelom.

ÚTOK NA EGYPTSKÉHO MINISTRA ZAHRANIČIA

Egyptského ministra zahraničných vecí Ahmeda Mahera napadol v pondelok 22. decembra večer počas návštevy mešity al-Aksa rozhnevaný zástup ľudí, ktorí ho obkľúčili a bili topánkami. Podľa správ jednej alebo dvoch spravodajských agentúr ho "zbili do bezvedomia", avšak to zrejme nie je pravda. Izraelská polícia, ktorá Mahera do al-Aksy nesprevádzala, rýchlo zakročila a previezla Mahera do blízkej nemocnice, kde si ho ponechali niekoľko hodín na pozorovanie. V jednom momente sa sťažoval na "dýchavičnosť", no vyšetrenie vrátane EKG neukázalo žiadne poruchy.

Palestínska Samospráva najprv obvinila z útoku Izrael, no rýchlo zmenila tón, keď sa objavili fakty. Zahanbená za túto urážku arabského vodcu PS rýchlo vyslala do Kaira Farouka Kaddoumiho, aby sa pokúsil škodu napraviť. *"Hlavným poslaním môjho príchodu do Egypta je vyjadriť naše najhlbšie ospravedlnenie za to, čo sa stalo pánovi Ahmedovi Maherovi počas jeho návštevy Jeruzalemu,"* povedal Kaddoumi na letisku. O útočníkoch sa vyjadril ako o *"neovládajúcej sa skupine, ktorá nemá s palestínskym ľudom nič spoločné."*

Egyptské noviny v utorok uverejnili fotografie otráveného ministra zahraničných vecí, ktorého vyvádžajú z mešity policajti a ochrankári. Niektoré sa o tomto incidente vyjadrovali termínmi ako "ohavný" či "kriminálny". Samotný Maher povedal: *"Pracujeme na tom, aby palestínsky národ znovu nadobudol svoje práva, dosiahol mier a vrchovanosť a založil Palestínsky štát."*

Je veľmi zaujímavé, že s predsedom vlády Arielom Šaronom sa v utorok večer telefonicky spojil egyptský prezident Hosni Mubarak a v priateľskom rozhovore

mu poďakoval za *"privítanie a úspešný priebeh rokovaní"*, ktoré sa uskutočnili v pondelok v Jeruzaleme. Mubarak zdôraznil túžbu Egypta zlepšiť vzájomné vzťahy a napredovať v mierovom procese.

Nie všetci Arabi však Mahera podporovali. Vydavateľ londýnskych palestínskych novín *Al-Kuds al-Arabi* pochválil islamských radikálov, ktorí napadli Mahera. Abdel Bari Atwan, považovaný v arabskom svete za vplyvného žurnalistu, svoj článok nazval *"Varovné topánky"* a v ňom argumentoval, že Maher *"urazil egyptský národ"*, keď sa stretol s izraelským predsedom vlády, *"na ktorého rukách je krv bojovníkov palestínskeho odboja a hrdinských egyptských vojakov."* Jeho prístup je však ojedinelý a vo všeobecnosti incident vzťahy Izraelu s jeho arabskými susedmi nenarušil.

Čo prinesie rok 2004? Ako sa spieva v jednej piesni: *"Nevieme, čo skrýva budúcnosť, no vieme, v kom je ukrytá."* Kiež by sme všetci na začiatku tohto nového roku vložili svoju nádej v Boha Izraela.

Lonnie C. Mings
Jerusalem

List od nášho brata Victora Bluma, pastora zboru Kehilat Even v Izraeli.

Drahí bratia, šalom z Jeruzalema.

Veľmi urgentne potrebujeme vaše modlitby. Na začiatku januára tohto roku boli na rôznych miestach v Jeruzaleme umiestnené plagáty s obrázkami a adresami členov nášho zboru – kongregácie, Kehilat Even Izrael, ako napr. na centrálnej autobusovej zastávke, na sídliskách, hlavných križovatkách pre chodcov, ako aj okolo nášho zboru (Dom baptistov) na Narkiss ulici.

Na plagátoch je napísaný text: **Členovia sekty Mesiánski Židia konvertujú (obracajú) židov na kresťanov. Dávajte si pozor!** Medzi tými, ktorí sú na tých plagátoch, sú dvaja pätnásťroční tínejdžeri. (jeden z nich je Dima*¹) Niektoré z fotiek, ktoré sa objavili

na plagátoch boli podľa všetkého ukradnuté z našej informačnej nástenky, ktorá sa nachádza vo vstupnej hale nášho zboru. Väčšina z tých, ktorí sú na plagátoch, nie sú zapojení v žiadnych evanjelizačných/misijných aktivitách ako aj nezastávajú vyššie pozície v spoločnosti. Toto však nie je prvý útok proti našej kongregácii. Počas minulého leta boli už nejaké plagáty umiestnené v Beit Šemeš a Neve Yakov, mestá susediace z Jeruzalemom, kde žijú niektoré rodiny našich služobníkov. Dôsledkom toho začali hádzať kamene na dom jednej z rodín, prepichovali im pneumatiky a vyhrážali sa im.

I napriek tomu sme videli Božiu milujúcu ruku v týchto situáciách. Niektorí ľudia

sa začali pýtať po Biblii a niektorí náboženski susedia prejavili vzájomnú úctu. Ďakujeme Bohu, že tí veriaci, ktorí boli zobrazení na plagátoch nemali strach – čo v skutočnosti mal byť hlavný cieľ týchto plagátov. Uvedomili si, že je to dobré znamenie od Boha pre nich, aby pokračovali vo viere.

Domnievame sa, že spôsob útok môže mať na zodpovednosti protimesiánska skupina, resp. ich spojenci Jad Leachim, so zámerom provokovať nás a našich ľudí (Kristovo Telo) ako aj rozsievať strach a zmätok do ich srdc.

Prosíme modlite sa:

1. – za úplnú ochranu týchto rodín, našu celú kongregáciu a zvlášť ich deti
2. – za jasné pochopenie a nasledovanie Božieho posolstva cez tieto nebezpečné situácie
3. – aby Boh obrátil a použil túto situáciu na jeho slávu cez Jeho mocné znamenia a zázraky, zvlášť premenil/obrátil srdcia susedov k Ježišovi
4. – múdrosť, aby sme vedeli či a ako na to reagovať legálne, pretože zobrazovanie detí mladších ako 18 je nelegálne.

Ďakujem vám za to, že stojíte s nami v tomto duchovnom boji.

Šalom z Jeruzalema

Victor Blum

Pastor kongregácia „Kehilat Even Israel“

**1 Dima, mladý chlapec, bol v roku 2002 dobodaný počas vylepovania plagátov o premietaní filmu Ježiš niekoľkými inými tinedžermi. Bol to skutočne zázrak, že prežil, pretože jedna z bodných rán minula srdce len o centimeter.*

ARAFATOVA ORAGNIZÁCIA FATAH JE „PRIPRAVENÁ S 5000-MI BOJOVNÍKMI“

Popredný vodca brigády mučeníkov AL-Aksa povedal v rozhovore 6-teho januára tohto roku, že jeho teroristická brigáda má viac než 5000 samovražedných bojovníkov čakajúcich v malých skupinkách na útok na Izrael.

Táto skupina je militantné krídlo organizácie FATAH pod vedením Jásira Arafata, ktorá má vládnucu prevahu v Palestínskej legislatívnej rade. Toto spojenie vedie mnohých Izraelčanov k názoru, že brigády sú schválené ako teroristické skupiny Palestínskou Samosprávou (PS). Brigády Al-Aksa sú na zozname Štátneho úradu USA známe ako teroristické organizácie. Abu Kasi, vodca Brigády Al-Aksa v pásme Gazy, povedal londýnskym arabským novinám A-sharq Al-awsat, že jeho skupina je pripravená zahájiť obrovský útok proti Izraelu. Podľa prehlásenia Abu Kasiho, Brigády Al-Aksa majú viac ako 5000 dobrovoľných samovražedných bojovníkov v Júdei, Samárii a v Gaze čakajúcich na rozkaz zabiť židovských mužov, ženy a deti.

Abu Kasi reagoval na súčasný konflikt vo vnútri FATAHu povediac, že Jásir Arafat je jediný vodca Brigád. Tento komentár podčiarkol tvrdenie Izraela, že Arafat je priamo zodpovedný za väčšinu terorizmu, ktorý zamoruje Židovský štát.

V interview teroristi priznali, že nedávne vojenské akcie IDF (Izraelská armáda) proti Palestínčanom vážne znížili schopnosti Brigád uskutočniť teroristické zverstvá. „(IDF akcie) bez pochyb ovplyvnili infraštruktúru Brigád,“ povedal. Podľa jeho počítania, výsledkom IDF akcií bola smrť 350-tich teroristov Brigády Al-Aksa, a zadržaných viac ako 100.

(zdroj: Jerusalem Newswire Editorial Staff, www.jnewswire.com, Január 6, 2004)

Modlitebný zámer:

Modlite sa, aby terorizmus bol vykorený z Palestínskej Samosprávy (PS), a aby sa našlo nových vodcovia, ktorí pravdivo zamietnu terorizmus.

„Vytrhni ma, Hospodine, z moci zlého človeka; uchovaj ma od muža ukrutností, od tých, ktorí myslia zlé v srdci; každý deň vyvolávajú vojny.“ (Žalm 140:1-2)

„Na tvojich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy tedy, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz. 62:6)

MÚR MODLTIEB

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

Január 2004 / Tevet 5764

JEDEN PADOLTISÍCE SA HÝBU

“ Ved’ všetkých mojich nepriateľov zbil si po tvári..” (Ž 3:8).

Muž, ktorý sa vyhráždal, že “na popol spáli polovicu Izraela”, a ktorý vypustil na krajinu 39 rakiet Scud, aby sa to pokúsil urobiť, bol nakoniec chytený. Muž, ktorý zavraždil tisíce a zastrásoval milióny, posielajúc niektorých z nich do podzemia (iracký občan Jawad Amir Sayyid z mesta Karada, bol ukrytý v diere 21 rokov), bol nakoniec sám chytený v diere, kde bol ako potkan.

Muž, ktorý sľúbil, že bude žiť v pamäti ľudí “v žiare slávy” padol, sotva zakňučal. V skutočnosti keď ho chytili bol taký poddajný, že jedna z jeho dcér povedala, že si myslí, že je nadrogovaný. “Hoci je uväznený, mohol by byť divoký”, povedala. Nech je tomu akokoľvek, Saddam Hussein sedel na Izraelskom horizonte ako temná hrozba za viac ako 20 rokov. Takou veľkou hrozbou bol Saddám, že ho kedysi Izrael plánoval zavraždiť a v skutočnosti bol v procese cvičenia vojenských prepadových oddielov, aby vkľzli do Iraku a strelami zasiahli Saddámov konvoj. Vážna nepredvídaná udalosť pri cvičení, mala za následok zrušenie plánu. Teraz Izrael, v čase písania týchto správ, dýcha trochu ľahšie. “Jeden padol” ale nanešťastie “tisíce sa hýbu”. Izrael má nesčíselný počet nepriateľov, hlavne v arabskom svete, ale zmiznutie jedného hlavného oponenta ten celkový obraz veľmi nezmení. Izrael teraz potrebuje práve toľko modlitieb, ako predtým.

Posledná zastávka pri Migrone?

“Na vás rozmnožím ľudí, celý dom Izraela, mestá budú obývané a čo je zrúcané, bude nanovo vystavané...” (Ezech. 36:10).

- **Modlite sa**, aby Boh posilnil a povzbudil osadníkov, ktorí chcú žiadať späť starodávne vrchy, v dávnej minulosti zmluvne prevedené na Izrael.

Medzi niektorými vládnúcimi vodcami narastá hnutie urobiť jednostranný ústup zo Západného brehu a Gazy. Na čele hnutia je ministrom priemyslu, obchodu a práce

Ehud Olmert. Pod tlakom USA, aby opustili vojenskú základňu a zastavili budovanie bezpečnostného múru, izraelská vláda, ako sa zdá, je pripravená zničiť niekoľko usadlostí. Toto samozrejme vyvolalo vážne protesty na strane osadníkov. Jedným hlavným kľúčom v tomto boji je malá vojenská základňa nazvaná Migron, ktorá nie je ďaleko od Beit El. Pretože Beit El je postavený na pôde, ktorú vlastní Židia, človek sa diví, prečo sa mu vyhrádzajú. *“Migron je kľúč”*, povedal jeden hovorca osady. *“Ak on padne, potom padnú ostatné základne”*. Migron začal ako tábor pre archeológov a potom sa stal základňou pre nejaké špeciálne bunkové antény. Postupne sa zmenil na obytnú základňu, kde v súčasnej dobe býva 40 rodín. Toto je jedna zo základní, ktorej Iudia, ako Ariel Šaron, dali v minulosti svoje požehnanie. Ak on padne, hovoria osadníci, bude to *“Yamit”* Samárie (Yamit bola židovská usadlosť na Sinai, ktorá bola v roku 1982 zbúraná, aby uvoľnila cestu mierovej zmluve s Egyptom).

- **Proste Boha**, aby obzvlášť chránil zákonné usadlosti, ako Migron, ktoré boli postavené na pôde vlastnenej Židmi, a preto sú náležité a zákonom dovolené.

Bezpečnostné záujmy a Múr

“...Osídla nastavili tí, čo usilujú o môj život, a tí, ktorí moje nešťastie hľadajú, hovoria o skaze a celý deň myslia na zradu”. (Žalm 38:13).

- **Ďakujte Bohu** za zmarené útoky a bombardovania skrze izraelské bezpečnostné služby.

Vodca spravodajskej služby Shin Bet Avi Dichter nedávno v mimoriadnom verejnom prejave prehlásil, že izraelské obranné zriadenie, vrátane Shin Bet zlyhalo, keď malo *“zabezpečiť ochrannú službu”*, ktorú si Izraelčania zaslúžia. Toto môže byť pravda, ale na druhej strane, počas obdobia relatívneho pokoja od bombardovania reštaurácie Maxim 4. októbra, bolo prekazených najmenej 20 samovražedných bombových útokov. Plánovaný útok na vysokú školu Sokne´am bol tiež zmarený, sčasti preto, lebo útočníci museli urobiť dlhú obchádzku kvôli múru, a toto viedlo k ich objaveniu a zatknutiu.

Kvôli tomu Dichter nalieha na izraelské authority, aby pokračovali v stavbe múru a dali sa do práce čo najskôr, pretože už zachránil veľa životov. *“Múr zachraňuje životy a je to dokázané”*, povedal Richter. Nalieha na vládných vodcov, aby dali stranou diskutovanie ohľadom trasy múru a urýchlili jeho výstavbu.

- **Pozdvihujte pred Bohom** nevinných ľudí na oboch stranách múru.
- **Proste Ho**, aby bol ochranným štítom pre tých, ktorí nosia Jeho meno.

“...A ja - znie výrok Hospodinov, budem ohnivou hradbou dookola a slávou uprostred neho”. (Zach. 2:9).

Zničí Histadrut krajinu?

“Lebo ten človek nehladá pokoja tohoto ľudu, ale iba zlé“ (Jer. 38:4b)

- **Proste Boha**, aby rýchlo ukončil túto absurdnú stávkú, ktorá ochromila krajinu a tisícom priniesla nešťastie.

V čase písania týchto správ, generálny štrajk, ktorý vyhlásil Histadrut sa neskončil a veľa úradov a služieb je ešte stále postihnutých. Po 80-dňovom uzavrení, bolo 16.decembra na 6 hodín otvorené Ministerstvo vnútra. Toto viedlo do masívnej paniky stoviek ľudí, ktorí sa snažili násilím si preraziť cestu do predných dverí ministerstva. Ľudia *“sácali ženy a deti stranou, ako keby boli ničím”*, povedal jeden pozorovateľ. Priateľka tohto autora upadla a pošliapali ju, neskôr zistili, že doslova mala šľapaje na chrbte. Jeden kritik povedal: *“Keby sa Histadrut staral o ľudí, otvoril by na týždeň, nie len na deň.”*

Podľa mojich priateľov, ktorí mali smolu, že boli časťou toho zástupu, boli tam médiá, ktoré celú záležitosť filmovali a smiali sa, kým sa zástup pretláčal, aby sa dostal dnu. V Licenčnej kancelárii a na Úrade pozemkovej knihy boli podobné, ak nie horšie scény. (v iných dňoch). Jeden človek povedal: *“Bol by som rád, keby (Peretz) opustil svoj prepychový dom a prišiel sem na svojom jaguári, aby ľuďom skutočne pomohol.”*

- **Naliehavo proste Pána**, aby pozdvihol pre Izrael vodcov, ktorí skutočne majú na srdci potreby ľudí.

Palestínčania a vojna proti terorizmu

“Hrôzy sa obrátili proti mne, sľa vietor zaháňajú moju dôstojnosť, moja spása zmizla ako oblak”. (Jób 30:15).

- **Úprimne proste Boha**, aby Palestínčanom otvoril oči, aby videli, že ich osud nezáleží na diktátoroch, ako je Saddám alebo Arafat, ktorí sa usilujú iba o svoje vlastné blaho.

Sú Palestínčania pripravení na uzavretie mieru s Izraelom? Veľa znamení naznačuje, že nie. Znova skončili na nesprávnej strane ohrady. Zatiaľ, čo málo arabských vlád vyjadrilo ľútosť nad Saddámovým pádom, Palestínčania, ktorí ho videli ako jedného zo svojich mála priateľov, sú v šoku. *“Za takmer dve desiatky rokov Palestínčania vítali Saddáma ako hrdinu arabských más a ako jediného arabského vodcu, postaviaceho sa proti USA a Izraelu”* (Jpost, 15. december). Rozhodnutie Arafata byť na strane Saddáma vo vojne v zálive v roku 1991 viedlo k blízkemu úpadku PLO. Avšak tentoraz palestínske vedenie bolo opatrnejšie, aby nebolo považované za podporujúce Saddáma. Avšak mnohí Palestínčania považovali pád Bagdadu 9.apríla ako „nakba,, alebo katastrofu. Niektorí predpovedajú, že v situácii, keď sa diktátori kymácajú, Arafatov vlastný zánik by nemohol byť ďaleko. Súčasne militantné skupiny medzi Palestínčanmi prisahali, že budú pokračovať v boji proti *“Sionistickému agresorovi”*.

- **Proste Boha**, aby zlomil väz militantnému islamu, ktorý zotročí nielen Palestínu, ale celý svet, ak sa mu to dovoľí.

Daždivo, alebo sucho?

“...Vystali pršky a nedostavil sa jarný dážď...” (Jer. 3:3).

Doteraz sa mesiac december ukázal byť dosť suchý, pretože iba jeden, alebo dva dobré dažde padli v centrálnej oblasti. V tomto bode experti nevedia, či bude zima suchá, alebo vlhká. Pretože sú rôzne predpovede na dážď, druhá časť zimy by mohla byť ešte vlhká.

- **Modlite sa**, aby Boh vylial v hojnosti životodarný dážď.
- **Proste** za veľmi vlhkú zimu s hojným dažďom a snehom.

“...navštevuješ zem a napájaš ju, hojne ju obohacuješ. Potok Boží plný vody, pripravuješ im obilie...” (Žalm 65:9-10).

V Mesiášovi
Lonnie C. Mings

Projekt MÚR MODLITIEB organizuje medzinárodná organizácia
 Kresťanskí priatelia Izraela (CFI) so sídlom v Jeruzaleme:

CFI, P.O.Box 1813, Jerusalem 910 15, ISRAEL

E-mail: cfi@cfijerusalem.org; www.cfijerusalem.org

Na Slovensku a v Českej republike zabezpečuje tento projekt občianske združenie Chevra.

Project Hope

Projekt Nádej

projekt pre záchranu života

Január 2004 / 5764

Ukrajina: Zámerom cesty bolo opäť navštíviť ľudí, ktorí sú v núdzi, ktorí potrebujú naše modlitby, teplé slová, podržanie ruky, povzbudenie a taktiež financie.

Mukačevo: **Helena**

“Urobila som len pár krokov a už som nedošla domov.” – rozpráva o svojej poslednej návšteve synagógy babička Helen. “Mám strach, keď som celý deň sama. Hoc kto môže ku mne zájsť z ulice, lebo nemám ako zamknúť a odomknúť dvere.” – je pripútaná na lôžko po mozgovej príhode. “Spočítala som už všetky kresby valčeka na stenách a praskliny v omietke, len aby som sa nezbláznila od samoty. Áno, chodia ku mne

zo synagógy, rabínova žena a tiež jedna, ktorá mi tu upratuje asi tri hodiny denne. Mne sa však zdá každá hodina taká dlhá.“

„Viete, ťažko sa mi udržia kontakt s ľuďmi, lebo veľmi slabo počujem. Keď chcem telefonovať, nemôžem akosi s tými mojimi prstami vytočiť číslo a nakoniec, keď sa mi to

podarí, nič nepočujem.” – do očí sa jej tlačia slzy. Na očiach jej vidno radosť z našej návštevy.

Ako mladá sa vydala za muža, ktorý nepatril do synagógy. Keď prišla vojna, musela nastúpiť do koncentračného tábora. Ako jedna z mála prežila a vrátila sa ku svojmu mužovi. Neskôr ovdovela.

“Keď chcem počúvať rádio, nemôžem ho zapnúť ani vypnúť, lebo ho mám až pri svojich nohách.” – povzdychla si. Keď sme jej rádio preložili na dosah, bála sa že ho nedokáže obsluhovať. Avšak pochopila to veľmi rýchlo. “Stala som sa modernou, môžem počúvať rádio kedy chcem.” – na jej tvári sa objavila detská radosť.

Potom sa rozhovorila: *“Pamätám si, keď ste mi chceli dať ohrievač, ale ja som ho nepotrebovala. Tá dobrota naproti mne však ostala navždy v mojom srdci. Nie je nič väčšieho, ako keď je človek chorý a niekto za ním príde.”*

Pri rozlúčke sme sa opýtali: *“Keď odídeme tak si zapnete rádio?”*. Odpovedala: *„Nie budem rozmýšľať o vás, že ste si na mňa spomenuli a prišli.”*

Solotvino: **Helena**

Akurát musela ísť naložiť do kotla drevo, aby sa rozhorel, lebo na noc už treba kúriť. Cez deň sa ešte „krúti“ po dome a tak sa dá tá teplota (chlad) ešte vydržať. V malinkej chalúpke je okolo 12 stupňov. Chvíľku sa rozprávame o tom ako ide všetko dolu vodou a chlieb opäť zdraželi už skoro na 3 hrivny. To sa jej zdá pri dôchodku okolo 150 hrivien trochu veľa. Potom opäť odbieha, lebo drevo sa už rozhorelo a treba naložiť uhlie. Ku kotlu treba prejsť po dvore dozadu chalúpky.

Domček sa skladá z mnohých častí. Kuchynka je najstaršia a má vyše 100 rokov. Je celá z dreva. Potom pristavili dve izbičky od ulice. Neskôr kotolňu od dvora. Potom maštal. Takýchto prístavkov je tu viac. Je tu považované za samozrejmosť, že človek sa musí prispôbiť prostrediu a nie životné prostredie človeku. Prešla koncentračným táborom. Odvtedy ako ich viezli transportom smrti a celú cestu sa v mraze opierala chrbtom o kovovú chladnú stenu vagóna v jednom tenkom oblečení, stále jej mrzne chrbát.

Dubove: **Sofia**

Skoro som sa stala sirotou, potom skoro vdovou a veľmi skoro mi zavraždili troch bratov (prejav nenávisť voči židom počas komunizmu). Moja rodná dedina je Derebčinka. Otec bol Žid a mama Poľka. 45 rokov som pracovala ako učiteľka. Borila som sa s negramotnosťou. Tu žijem už štyri roky a tak by sa mi žiadalo niekam ísť, niekoho stretnúť.

Stará sa o ňu staršia žena, ktorá v drevenom domčeku žije s mužom. Nemajú deti, iba on s prvého manželstva. Nežijú však s nimi.

Chcem, aby vám Boh dal zdravia. Mám 93 rokov ale umierať sa mi nechce. Všetko je také krásne. Príroda. Už nedovídam a nedopočujem ale hlava mi pracuje. Aj mi v nej hučať prestalo, keď ste prišli. Je mi to veľmi príjemné a milé, že ste tu. Viete čo? Vyzývam vás na súboj. Kto bude žiť dlhšie. Prijímate?

Onok: **Špak Ivan**

Má 74 rokov a už nevládze cho-diť ako predtým. Viac času preleží v posteli ako pres-toj na nohách. Staré spomienky sa mu už tiež trochu pomotali s fan-táziou. Pokiaľ by vyšiel na ulicu, možno by sa neve-del vrátiť domov, lebo by zabudol kde býva. Jeho žena vraví, že je pre ňu obrovskou príťažou. Niekedy sa jej nechce ani počúvať tie jeho “výmysli”.

Prišiel čas otázok a ja som sa spýtal: “Aké sväté písmo čítate, Tóru alebo Bibliu?”

Odpoveď znela: “Bibliu”. Pokračoval som: “Starý alebo aj nový zákon? Oboje.” – odpovedal bez zaváhania. Nedalo mi to a dialóg pokračoval: “Čo myslíte, Mesiaš už prišiel alebo len príde? Aj prišiel a ešte aj príde.”

Aby ste pochopili sled mojich otázok, rád by som sa s vami podelil o to, čo som o tomto človeku vedel, kým som ho osobne spoznal. Celý život stál verne na modlitbách k Bohu Izraela za Jeho národ, za čo sa mu dostalo veľakrát posmechu ako zo strany neveriacich alebo veriacich z jeho dediny. Keď vypukla v 1967 vojna na strednom východe, denne sa dlho modlieval na kolenách a po jej skončení celej dedine radostne hovoril o tom ako ho Boh vypočul. Nikdy nemal ľahký život, bieda a nepochopenie ho pre-nasledovali. Vždy však bez pochybností veril, že Boh je nad všetkým tým, čo musí zakúšať na každý deň.

Nikto mu nemusel hovoriť o vyvolenom Božom ľuďe, našiel to v Biblii, nikto mu nemusel hovoriť o potrebe modliť sa za tento ľud, našiel o tom správu v Biblii. Nikto mu nemusel hovoriť, kde je jeho miesto, dočítal sa o tom v Biblii a nasledoval Ješuu aj do synagógy. Ako dovŕšil 70 rokov, nechal sa obrezať, lebo aj navonok chcel prejavíť to, čo je v jeho srdci.

Vinogradovo: **Rodina Hoffmanových**

Rodinu Hoffmanových tvoria dve sestry a brat s rodinami. Spolu s deťmi ich je jedenásť. Začalo to tým, že sme navštívili jednu z rodín, kde sme videli potrebu poskytnúť im pomoc formou potravinového balíka. Boli veľmi radi, a tešili sa z pomoci. Po roku sme ich opäť navštívili, aby sme zistili, ako sa im darí. Po tejto návšteve sme vnímali, že už nepotrebujú dostávať potravinový balík, a že ako rodina majú možnosť odísť do Izraela. Povzbudzovali sme ich, aby sa presťahovali do Izraela, pretože tam je ich budúcnosť najlepšia. Vzhľadom nato, že prestali dostávať balík, začali rozmýšľať o tom, že naozaj odídu do Izraela. Začali vybavovať dokumenty a pripravovať sa na odchod. Svojím rozhodnutím ovplyvnili i svojich blížnych – sestru a brata s rodinami.

Dnes, po mnohých vybavovačkách, sú už v Izraeli. Sme vďačný Bohu, že ďalší z Izraelitov odišli do zasľúbenej zeme.

Daniel Javoran
Chevra tím

Modlitebný zámer:

Chváľte a vyvyšujte Boha za Jeho milosť a starostlivosť o tých, ktorí sú „zabudnutí.“ Modlite sa za ochranu tých, ktorí sú požehnaním pre Jeho ľud, za tých, ktorí sa o nich starajú, ktorí prispievajú finančne i materiálne, ktorí sú modlitebnými strážcami.

Lekcie z biblickej zeme

LEKCIE Z OLIVOVÉHO STROMU

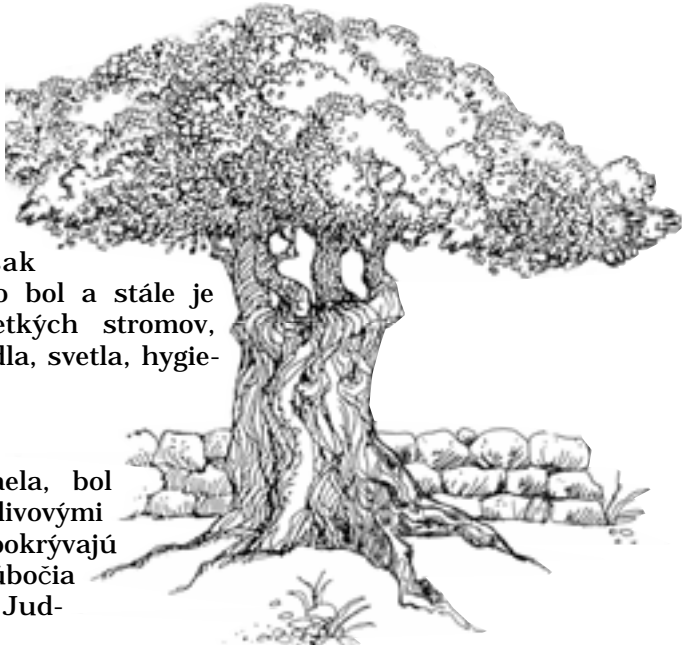
Stromy sú takým vzácnym darom od Pána. Nielenže nám dávajú kyslík na dýchanie, ale tiež potravu na nasýtenie, drevo na stavbu domov a nábytku, buničina na výrobu papiera, palivo na získanie tepla, tieň na oddych a odpočinok. Ich rozmanitosť nám poskytuje prirodzenú krásu pre oči

Niektoré stromy majú svoje zvláštne kvality. "Mohutný" dub je známy svojou silou a odolnosťou. Šumiace borovice poskytujú jemné ticho vtedy, keď vietor previeva cez ich ihličie. Smutná vŕba ukazuje svoje stupňovité konáre, pôvabne sa kolíšu vo vánku, často visiace nad tichým rybníkom.

DÔLEŽITOSŤ OLIVOVÉHO STROMU

Jeden z najvýznamnejších stromov je olivovník. Mnohým z nás nie je príliš známy, pretože nerastie v oblastiach, kde žijeme. Avšak v biblickej krajine to bol a stále je najdôležitejší zo všetkých stromov, pretože je zdrojom jedla, svetla, hygieny a uzdravenia.

Keď som prišiel po prvýkrát do Izraela, bol som fascinovaný olivovými stromami, ktoré pokrývajú terasovité horské úbočia v Galilei, Samárii a Jud-

sku. Sú prekrásne so svojimi unikátnymi, vetrom ošľahanými, pokrútenými kmeňmi a vždyzelenými vrcholcami. Keď sa na ne pozeráte, cítite, že majú grációznosť a charakter, ktoré ich odlišujú od ostatných stromov. Podobne ako ostatné bežné symboly v Izraeli, biblickí pisatelia často využívajú vlastnosti olivovníkov, aby nám povedali viac o Bohu, o Izraeli a našom vzťahu k obom, k Bohu i k Izraelu.

Olivovníky, ich ovocie a olivový olej dlho zohrávali významnú úlohu v každodennom živote Izraela. Takmer 8000 rokov sa olivy konzumovali ako hlavné jedlo v Stredozemí a olivový olej sa používal na varenie aj na svietenie do lúč (2 M. 27:20; 3 M. 24:2), ako liek a ako olej, ktorým sa pomazávalo pri náboženských obradoch (2 M. 30:24-25). Do obdobia,

kým Rimania dobyli Judsko, olivy predstavovali jednu zo základných stravovacích položiek, dokonca aj pre chudobných.

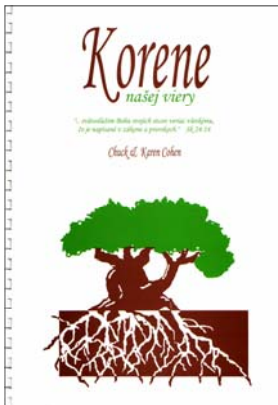
V krajine bolo vždy dostatočné množstvo stromov a sú známe svojou pevnosťou. Rastú takmer v každých podmienkach, na terasovitých kopcoch aj v údoliach, na kamenitej aj úrodnej pôde. Darí sa im vo veľkej horúčave s minimálnym množstvom vody a sú prakticky nezničiteľné. Niektoré vyrastajú z koreňov starých 2000 rokov, avšak pestovateľ olivy musí čakať 15 rokov na svoju prvú dobrú úrodu. Bola to olivová vetvička, ktorú priniesla holubica z Noemovej archy Noemovi. *"Keď holubica priletela večer, a hľa, čerstvá olivová vetvička bola v jej ústach Noe videl,*

že sa vody navrátili do zeme“ (1 M. 8:11). Čokoľvek iné bolo zničené potopou, ale pevný olivovník vydržal. Prinajmenšom od čias Júliusa Caesara sa olivová vetvička stala jedným zo svetových emblémov mieru.

V Izraeli sa vyprodukovalo tak veľa olivového oleja, že bol pravidelne exportovaný. Šalamún poslal kráľovi z Týru 100 000 galónov oleja (378 533 litrov) (1 Král. 5:11). O tisíc rokov neskôr sa spomína v písmach, že to bol jediný produkt, ktorý bol exportovaný z okolia Jeruzalema. Olivový vrch, ktorý sa nachádza východne od Starého mesta, dokazuje prevahu olivovníkov v okolí mesta. O tom svedčí aj Getsemanská záhrada (Gat Šemen v hebrejčine, doslova "miesto olivového lisu"), kde Ješua strávil mnoho času, keď zotrval v Jeruzaleme so svojimi učeníkmi. *"Potom vyšiel a poberal sa podľa obyčaje na vrch Olivový a nasledovali Ho aj učeníci"* (Luk. 22:39).

Výber z kapitoly z knihy „Lekcie z biblickej zeme“, ktorú sme preložili a je v príprave pred tlačou. Autorom tejto publikácie je Clarence H. Wagner, prezident medzinárodnej organizácie Mosty pokoja (Bridges for Peace) so sídlom v Jeruzaleme.

OPĀŤ VÁM PONÚKAME DVE KNIHY, KTORÉ SME PRELOŽILI Z ORIGINÁLOV.

KORENE NAŠEJ VIERY

Všetky základné učenia Nového zákona majú korene hlboko v Tanachu, preto je pre plné pochopenie týchto učení podstatné, aby sme sa zahĺbili do ich hebrejskej pôdy. Ich biblický základ prenikal srdcia a mysle Ježiša a pisateľov Nového zákona. Len budovaním na týchto základoch mohol Duch Boží použiť týchto mužov pre vysvetlenie skutočného významu alebo pre „naplnenie“ Božieho prikázania.

Chuck a Karen Cohen
Jeruzalem, Izrael

Cena 60,- Sk

VÍŤAZSTVO V MODLITEBNOM BOJI

Klejj Sjöberg (autor knihy) sa narodil v roku 1933 v Štokholme vo Švédsku ako najstarší syn zo šiestich detí. Keď mal 18 rokov, bezprostredne zakúsil Boha cez vieru v Ježiša Krista. Vo veku 23 rokov založil vo Švédsku svoj prvý zbor. V roku 1961 šiel do Pakistanu so svojou ženou Lenou a tam spolu slúžili 11 rokov, zakladali zbory a rozbiehali Biblickú školu plného evanjelia v Lahore. Po návrate do Švédska založil zbor v Järfälla, na predmestí Štokholmu. Desať rokov bol vedúcim príhovorcov za Švédsko. Od roku 1983 slúžil v mnohých krajinách na všetkých kontinentoch vyučovaním o modlitbe a o duchovnom boji a pracoval s modlitebnými hnutiami, ktoré sa modlili za mestá a národy.

Cena 50,- Sk

Kúpou týchto kníh prispievate na projekt NÁDEJ.

Pre Slovenskú republiku:
Chevra, Hollého 40 , 010 01 Žilina
Banka: ČSOB, a.s., Legionárska 1,
012 22 Žilina
č.ú.: 107656253/7500 (SKK)

Pre Českú republiku:
Chevra, Smetanova 523, 739 61 Třinec
Banka: ČSOB, a.s., Lidická 1264,
739 61 Třinec
č.ú.: 180773659/0300 (CZK)

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536

E-mail: chevra@chevra.sk, WEB: www.chevra.sk